

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE. Drukkerij COLLEJE. Naam, Maatschappij TONGEREN.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel. Twee maanden. Provincie nieuws. Vonnissen en Doodberichten.

Begrijpen en vertrouwen.

O konden we elkaar maar begrijpen? We leefden allen wel, hoe veel nader ons dit tot elkaar zou brengen, hoe veel meer waarheid zou er komen in de verhoudingen onderling...

HEBZUCHT.

Suikermoriel was dood en begraven. Negen en negentien in 't jaantoor van den notaris hadden de allergruotste moerte om achter een geelastriek van zoetsapigheid...

HEBZUCHT.

Arnold bezag zijne vrouw, die intusschen terugkeerde en was hem angstig aankijkend aan ziele nu langzaam: «Ja, mijnheer, dat is zoo gauw niet berekend, Gij moet bedenken, dat wij nu elders om onderhandelen moeten gaan zoeken, en dat de grond overal veel duurder is als hier.»

HEBZUCHT.

Arnold trok zich het valies zijner werkzame en zinnige vrouw in het bezijn aan, dat des te meer daar hij nu niemand meer had om zijne plannen en ontwerpen mee te bespreken. Daar moeder en Lena echter voor de twee kinderen zorgden, en de dagelijkse zaak des levens geene string ontdeevd, werd Lena van de dood haer zuster oprecht eene verlichting, en al was zij om deze zondige gedachte boos op haarzele, toch erkende zij meer en meer, dat Liesbeth de genuld was geweest der ongenigheid, die zoo lang in het huishouden had geboerscht.

BUITENLAND

AMERIKA. Georges C. Appell, een vooraanstaand redacteur in Amerika schreef eenige dagen geleden, treurige statistieken over de «moeder» huwelijken in Amerika. Na een naamen in huwelijk, bij een eersten bezenslag de eerste moedertijden, scheiden ze... Het GEWOONTE vermag veel in dit opzicht. En zoo hebben de ouders er over te waken, dat de kinderen er aan gewent worden gemaakt, niet iedere bezerte te zien volbrengen. Moeder en vader zijn wel eens zwak, maar zij gestreng moesten optreden.

BUITENLAND

HONGARIJE. Wdervaren van twee Hongarische deserteurs. — De voormalige Hongarische streek van Nagyrolva is nu bij Rumens ingelijfd. Een rijke landbouwerszoon Istvan Zairos, een Hongaar, moest siddat worden in het Rumensche leger. Dat beviel hem niet, en hij verliet te vluchten naar Hongarije. Hij werd echter aangehouden en kon ontgaan met de boeien aan de polsen. Ja een bosch oftmatteet hij Hongaren, die de boeien doorweelden en den vlichtenden den weg over de grens wisten. Eens over de grens wist hij in een trein te geraken, die hem medevoerde naar Budapest. Daar slenterde hij door de stad en kwam in het park terecht, waar een onbesluitte waterroer staat. Hij klauterde langs de ijzeren ladder naar boven en bemerkte dat de ledige vensterbank eene voortreffelijke schuilplaats bood. Dus nam hij zijne stro rober en wat zich dichtjes gong hij stro rober en wat zich dichtjes gong hij stro rober en wat zich dichtjes gong hij stro rober...

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

lets voor de Ouders

Te midden van het zedelijk verval, dat dagelijks brutaler aan het licht komt, schijnt er maar een middel ter verbetering voldoende: verheffing van het huizezinn.

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»

DE HUT IN DE HEIDE

NAAR HET DUITSCH VAN A. J. CUPPERS. De ingenieur glimachte en antwoordde: «Zoo ver zijn wij nog niet: maar ik denk dat, zoo wij in deze matere velden goed betalen, die ontenging voor u niet schadelijk zou zijn. Misschien kopen wij de hut ook wel.»